

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

donderdag 1 juli **Prediker 9:10 (1)**

'Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat, want er is geen werk of overleg of kennis of wijsheid in het dodenrijk, waarheen gij gaat.'

Je hoort ouderen wel eens verzuchten: 'als ik mijn leven over mocht doen, dan ...' Daaruit spreekt vaak spijt over verkeerde keuzen, onvervulde verwachtingen, onbenutte kansen.

Prediker attendeert ons erop dat wij onze levensdagen niet achteloos moeten laten passeren. Wanneer wij door overlijden eenmaal uit het zicht van de levenden zijn in die onwaarneembare status van de *hades* [NBG51: dodenrijk], is er uitsluitend rust, diepe stilte, absolute bewegingloosheid, geen enkele gewaarwording. Het is als een diepe slaap, waaruit alleen God ons kan wekken. Dat zal de eerste maal gebeuren als het moment is aangebroken waarop de Heer ons uit dood en leven naar Zich toe zal roepen.

De mooiste kans die wij ooit zouden kunnen missen, is het links laten liggen van Gods Woord!

vrijdag 2 juli **Prediker 9:10 (2)**

'Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat, want er is geen werk of overleg of kennis of wijsheid in het dodenrijk, waarheen gij gaat.'

Wat Prediker hier als de mond van God stelt, is niet bedoeld om ons op te juttten, maar een aanmoediging om *dankbaar* gebruik te maken van de levensdagen die ons gegund zijn.

Na alle herdenkingen dit jaar van de verschrikkingen van onder meer de Tweede Wereldoorlog en herhaaldelijk ook van de slachtoffers van de heersende pandemie, kan dit woord in het boek Prediker troost brengen. Aan al hun lijden kwam door de dood definitief een einde.

In het dodenrijk, *hades*, bevrijd van alle ellende, wachten zij op het moment van hun opstanding. Dat gebeurt in fasen, precies zoals door Paulus in 1 Corinthiërs 15 aan ons is uitgelegd. Wie in Christus Jezus, door Hem in genade gered, de ogen sluit, zal zich van geen tijd meer bewust zijn, maar eensklaps gewekt worden door de stem van zijn Heer en Redder, om voor altijd tezamen met Hem te mogen zijn, in heerlijkheid!

zaterdag 3 juli **1 Samuël 28:7**

'Toen zeide Saul tot zijn dienaren: "Zoekt mij een vrouw die geesten van doden kan bezweren; dan wil ik naar haar toe gaan en haar raadplegen." Zijn dienaren antwoordden hem: "Zie, er is een vrouw die geesten van doden kan bezweren, in Endor."'

Saul was door angst bevangen bij de aanblik van een Filistijnse legermacht. Hij wendde zich tot *Jahweh*, maar kreeg van Hem geen reactie. ^{1Sam.28:6} De schakel tussen God en Saul, de oude Samuël, was helaas al gestorven. ^{vs.3} Saul bewees toen zijn ongeloof door in te gaan op het advies van even ongelovige dienaren: ga naar Endor, want daar woont een vrouw die medium is! (Endor was in Sauls dagen een Kanaänitische enclave, waarin van alles vereerd werd behalve de God van Israël.)

Saul bezoekt haar en zij roept inderdaad iets op: een oude man in een mantel. ^{vs.14} Saul concludeert klakkeloos: Samuël! De geestverschijning wijst de wanhopige Saul erop dat *Jahweh* hem verlaten heeft en zijn vijand is geworden. ^{vs.16}

Zo'n bewering kan alleen uit de koker van duistere machten komen die maar één liefhebberij hebben: mensen de dood injagen. Dat gebeurde dan ook met Saul. ^{1Sam.30:4}

Wie niets weet van de toestand der doden trapt in de val van 'verschijningen'!

zondag 4 juli **Romeinen 6:5**

'Want indien wij tezamen gepland zijn geworden in de gelijkenis van Zijn dood, zullen wij toch ook van Zijn opstanding zijn.' ^[proeveCV]

Wij hebben de afgelopen week steeds aandacht geschonken aan wat Gods Woord over dood, doden en dodenrijk (*hades*) zegt. Wij zijn begonnen met het vooruitzicht dat de profetie in Psalm 56:14 biedt en eindigen vandaag met wat Paulus over dood en opstanding zegt. Het 'tezamen gepland zijn geworden' slaat op wat God, de Vader, ons gegeven heeft: een onverbreekelijke band met de Zoon van Zijn liefde, het Hoofd van de gemeen-

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

te, naar wie wij toegroeien met als hoogtepunt het unieke moment waarop wij voor altijd tezamen met Hem zullen zijn. Voor ons die in Christus zijn, heeft niet de dood het laatste woord, maar het nieuwe leven! Dus wég met getob over hoe het anders of beter had moeten lopen en wég met angst en vrees! Want alles loopt precies zoals de Vader dat in het leven van ieder van ons uitwerkt, of wij dat leuk vinden of niet. Hij heeft ons in genade gered, om niet, niet om enige verdienste van onze kant, maar uit pure LIEFDE! Zijn genade is ons genoeg! Reden te over om in mateloze dankbaarheid onze knieën te buigen voor de Vader van onze Heer Jezus Christus! ^{Ef.3:14}

maandag 5 juli **Jesaja 40:13**

'Wie bestuurde de geest des Heren en onderrichtte Hem als zijn raadsman? Wie raadpleegde Hij, dat deze Hem inzicht zou geven, het rechte pad zou leren, kennis bijbrengen en de weg des verstands doen kennen?

Hij hoefde nooit iemand te raadplegen! Alle inzicht en wijsheid is immers in, en ook uit God. Hoe zou ik op het idee kunnen komen dat er ergens een onvolkomenheid is? Dat er misschien iets is, dat nog nodig tegen God gezegd moet worden, omdat Hij niet op de hoogte zou zijn? Tja, dit zijn echt menselijke overwegingen. Mogelijk hebben we dit allemaal wel eens van tijd tot tijd, maar als we even op de plaats rust nemen en overdenken, dan vinden we absoluut rust in de wetenschap dat bij God alle dingen bekend zijn.

En anders kunnen we terecht bij Paulus, die over hen te Laodicea, schrijft: *'Opdat hun harten aangesproken worden, in liefde verenigd, tot alle rijkdom van de volkomen zekerheid van het inzicht, tot erkenning van het geheimenis van de God en Vader van Christus, in Wie alle schatten van wijsheid en kennis verborgen zijn.'* ^{Kol.2:3-4 NCV}

Dicht bij God zijn, Die ons alles vrijelijk schenkt in Christus!

dinsdag 6 juli **Jesaja 40:15**

'Zie, volken zijn geacht als een druppel aan een emmer en als een stofje aan een weegschaal ...'

De ware omvang of grootte van God kennen wij niet. Wij hebben daar geen meetinstrumenten voor. Daarvoor drukt het Woord van God zich soms uit in menselijke omschrijvingen, zodat wij, als schepselen, ons daarmee een beeld kunnen vormen.

In een vergelijking tot God, worden volken als een heel klein onderdeel van de kosmos afgeschilderd.

Deze nietigheid zou ons wanhopig kunnen maken, maar dat is in het geheel niet nodig! Want God weet in die 'druppel', of in dat 'stofje' ieder mens apart te onderscheiden in dat volk! Hij kent het hart van een ieder, tot in alle schuilhoeken.

'Geen schepsel is voor Hem verborgen' ^{Hebreeën 4:13}

Hij geeft in genade ieder apart dat deel van geloof dat alleen Hij toebedeelt. En zelfs al je haren van je hoofd zijn geteld!

woensdag 7 juli **Jesaja 17:12**

'Wee, een rumoer van vele volken, die rumoer maken als rumoerige zeeën, en een gebruis van natiën, die bruisen zoals geweldige wateren bruisen.'

De geschiedenis van de grote volken op aarde is er één van veel rumoer, onderlinge oorlogen en vaak opstand tegen God. Jesaja vergelijkt dat 'gebruis van natiën' met het bruisen van geweldige wateren. Het ene volk stormt over het andere heen, zoals golven over elkaar heen slaan.

Er kan echter geen volk opstaan zonder dat het voorzien is bij God. Dit mocht door de profeet Daniël al gezien worden bij het grote beeld in de droom van Nebukadnezar. Alles is in Gods hand, in Openbaring lezen we over een zee die niet meer onstuimig bruist, maar wordt uitgebeeld als 'de glazen zee, helder als kristal'. God brengt alles tot perfecte rust!

donderdag 8 juli **Jesaja 17:13**

'Natiën bruisen zoals geweldige wateren bruisen, maar dreigt Hij ze, dan vluchten zij ver weg en worden opgejaagd als kaf op de bergen vóór de wind uit en als een werveldistel vóór de storm uit.'

Zo kwam ook het volk Israël meermalen in de macht van andere volken. Die bruisende volken met hun geweld herkennen niet dat het met hun gedaan is, als de tijd die God eraan geeft, voltooid is. Hij is de grote 'Eigenaar'. U bent het Die de hemel en de aarde en de zee en alles wat er in is, gemaakt heeft. Alle natiën zullen uiteindelijk tot de orde geroepen of verslagen worden. Geen enkele uitgezonderd. Voor Israël is dit een belofte: voordat het morgen wordt, zijn zij er niet meer. ^{Jes.17:14}

Vandaar dat wij niet uitzien naar een volk dat de uiteindelijke macht heeft, maar naar de Heer, die alle macht van boven gegeven is en de juiste orde zal scheppen door God!

vrijdag 9 juli **Jesaja 41:15,16**

'Want Ik ben de Here, uw God, die de zee opzweept, zodat haar golven bruisen, wiens naam is Here der heerscharen. Ik heb mijn woorden in uw mond gelegd en met de schaduw van mijn hand heb ik u bedekt, Ik, die de hemel uitspan en de aarde grondvest en tot Sion zeg: Gij zijt mijn volk.'

Israël is zijn volk. Ook op de momenten waarbij hun weerspanning hen losweekt uit de liefdevolle armen van God. Een 'bruisende zee', opgezweept door de Here, bracht hen soms ver van Jeruzalem tot in Babel, zodat zij de Here weer zochten met hun hart. En God het koning Kores in het hart gaf het volk terug te laten keren naar het land.

Ook in deze tijd, waarin het meer en meer gaat spannen om Jeruzalem, zullen zij uiteindelijk uitgroeien tot dat volk dat de Here van harte dient.

'Treedt toe, laten wij ons nederwerpen en ons buigen, knielen voor de Here, onze Maker; want Hij is onze God, en wij zijn het volk dat Hij weidt, de schapen zijner hand.' Psalm 95:6,7

zaterdag 10 juli **Lucas 8:23-25**

'En er sloeg een stormvloed neder op het meer en zij kregen water in en verkeerden in nood. Toen kwamen zij en maakten Hem wakker en zeiden: Meester, Meester, wij vergaan! En Hij, wakker geworden, bestrafte de wind en de wilde wateren. En zij kwamen tot rust en het werd stil. En Hij zeide tot hen: waar was uw geloof? En zij werden bevreesd en zeiden met verbazing tot elkaar: Wie is toch deze dat Hij ook aan de winden en aan het water bevelen geeft en zij Hem gehoorzaam zijn?'

Boze geesten en demonen legde Hij zijn wil op. Ook aan de winden en aan het water. Typisch een verhaal voor de zondagsschool zou je denken. Maar is dat wel zo, zijn hier kinderen bij betrokken geweest? Nee, alleen maar volwassenen! Het wakker worden van de Heer betekende voor de discipelen de redding van een aanstaande verdrinkingsdood.

Het 'wakker worden' en opstaan van de Heer (Pasen) betekent ook dat Hij de heerschappij zal uitvoeren over winden en wateren en 'bruisende zeeën'. In het licht van de woorden van Jesaja gezien: de volkeren der aarde; opdat in de naam van Jezus zich alle knie zal buigen! Hier in deze tekst, is het door wonderen en tekenen dat zichtbaar wordt Wie deze dan wel is: de Christus!

zondag 11 juli **Kolossenzen 1:27** NCV

'Het geheimenis dat weggehouden was van de eonen en van de generaties, maar dat nu openbaar gemaakt werd aan Zijn heiligen, aan wie God bekend wil maken wat de rijkdom van de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de natiën, dat is: Christus onder jullie, de verwachting van de heerlijkheid.'

De afgelopen dagen zijn de natiën o.a. afgeschilderd als (de): *'Natiën bruisen zoals geweldige wateren bruisen'*. Jes.17:13

Is er voor de natiën dan niets goeds te verwachten van God? Zeker wel! Sinds de apostel Paulus werkt van uit het beheer van God dat hem gegeven is om het woord van God compleet te maken, is er die verwachting van de heerlijkheid ook juist voor de natiën! Uitgeroepen te worden in het Lichaam van Christus, de uitgeroepen (gemeente) in alle vrijheid die genade maar kan geven.

Het grote kernpunt hierbij is, dat genade van God uitgaat, het geschenk van het geloof wordt uitgedeeld, op Gods tijd! Niet op grond van de verantwoordelijkheid van de mens. Gode zij dank, NIET!

Alles vanuit het liefhebbende Vaderhart van God, Die sinds dag 7 van de schepping, rust. Want al zijn werken zijn al gereed! Redding was toen al geregeld en in uitvoering gezet en dat gaat elke dag door, totdat Hij alles in allen zal zijn!

maandag 12 juli **Mattheüs 16:18**

'En ik nu zeg jou dat jij Petrus bent, en op deze petra zal ik Mijn uitgeroepen gemeente bouwen, en de poorten van het onwaarneembare zullen haar niet overweldigen.' [Proeve CV]

Zojuist had een geweldig getuigenis geklonken als antwoord op Jezus' vraag, wie zijn discipelen dachten dat hij was. En Simon Petrus had het woord genomen en verklaard: *"U bent de Christus, de Zoon van de levende God!"* Waarop Jezus reageerde dat hij dat niet van mensen had vernomen, maar dat het hem van Godswege was geopenbaard. En Jezus noemt hem bij zijn nieuwe naam: Petrus. Dat betekent 'rots'.

Eigenaardig dat Jezus dan zegt: *jij bent Petrus*, maar dan verder gaat met te spreken over 'op *deze petra*'. Hij zegt dus niet: op deze Petrus.

Inderdaad, beide woorden verwijzen naar 'rots', maar het zijn toch duidelijk verschillende woorden. Vanwaar dan dat verschil?

'Deze petra' waar Jezus zijn uitgeroepen gemeente op zou bouwen, verwijst niet naar een sterveling, maar naar 'de Christus, de Zoon van de levende God!' – naar zichzelf dus.

De conversatie kun je als een film voor je zien. Toen Jezus zei: "*Jij bent Petrus*", wees Hij naar Petrus. Maar toen Jezus vervolgens sprak "*en op deze petra*", wees Hij op Zichzelf.

dinsdag 13 juli **2 Timotheüs 3:16**

'Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid ...'

In het Grieks vormen de woorden 'door God geïnspireerd' één woord: *theopneustos*, wat letterlijk 'God-geblazen' betekent.

Dat woord herinnert aan de schepping van Adam. God had een lichaam uit de aardbodem geformeerd. Maar pas nadat God geblazen had in de neusgaten, werd de mens een 'levende ziel'.

Zo is de Bijbel als bibliotheek samengesteld en geformeerd door God zelf. Maar dat niet alleen. God heeft het geheel aan boeken ook *geïnspireerd*, ingeblazen, zodat al de woorden *levend* en *levendmakend* zijn!

woensdag 14 juli **Spreuken 12:25**

'Kommer in het hart van de mens buigt het neder, maar een goed woord verblijdt het.'

Geen kommer in het hart zo groot, of Gods woord is in staat het plaats te doen maken voor vreugde. En zoals zorgen en ongerustheid een mens doen neerbuigen, zo richt Gods woord een mens op, zodat we leren omhoog te kijken.

Het is Zijn 'goede woord', dat spreekt van verwachting en het geeft de mens moed, en kracht [Gr.: *dunamis*] om staande te blijven en door te gaan. Het geeft vrede, in het vertrouwen dat er Eén is bij Wie alles in goede handen is. Dat verheugt en maakt blij!

donderdag 15 juli **1 Corinthiërs 1:18**

'Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods.'

Het Woord is als woord van God een kracht [*dunamis*]; het is het Woord dat door niets en niemand tegen te houden is. Het doet het heilswerk naar Gods welbehagen.

Wij mogen de uitdrukkingen '*het woord der genade*', '*het woord des levens*', enz., dan ook zo verstaan, dat het niet alleen Gods genade of het leven betuigt, maar dat het ook werkelijk begenadigt en het leven gééft. De hoorder van het Woord is *passief* – het Woord geschiedt aan hem! Dat is de kracht van het gehoorde Woord van God! Maar voor hen die het niet willen horen, is het een dwaasheid.

vrijdag 16 juli **Jakobus 1:22**

'Wordt echter daders van het woord en niet alleen luisteraars, jullie zelf misleidend.' ^[*INCV*]

Jakobus richt zich in deze brief tot Israël. Hij baseert zich in deze tekst op het Hebreeuwse begrip van het woord 'dabar'.

Maar wat is 'dabar'?

Nu is het zo, dat het woord voor 'woord' in het Hebreeuws 'dabar' is, en dat is niet zonder betekenis. Dabar (woord) is datgene wat van iemand uitgaat, en waardoor hij zich doet kennen en gelden. Er gaat kracht vanuit.

Dit geldt in het bijzonder en absolute zin van de *dabar* van God. Door Zijn *dabar* doet God Zichzelf kennen en doet Hij Zichzelf gelden; doet Hij Zijn goddelijke kracht ervaren.

Het Woord stond aan het begin van al het leven. Het Woord is scheppingswoord: God spreekt, en het is er, Hij gebiedt en het staat er. ^{Ps.33:9}

Een *dáder* van het Woord is iemand, die het Woord aan zich datgene láát doen, waartoe het uitgezonden is. Wij mogen passief zijn en het gehoorde Woord be-amen en het Woord in ons actief doen zijn. Zo doet dit Woord ons leven!

zaterdag 17 juli **1 Corinthiërs 2:4**

'... mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht ...'

Ook na zijn ervaringen in Athene ^{Hand.17:32,33} was Paulus niet tot de slotsom gekomen, dat het beter was aan het verlangen naar wijsheid te voldoen en het aanstotelijke van zijn

boodschap te verzachten. In zijn prediking is hij alle nadruk blijven leggen op Jezus Christus als de Gekruisigde. ^{vs.2}

Ook in zijn spreken kwam Paulus niet tegemoet aan menselijke verlangens naar schitterende, meeslepende woorden van wijsheid. ^{vs.1,4} Integendeel, Paulus optreden werd gekenmerkt door uiterlijke zwakheid. ^{vs.3} En zo is het goed: nu is het resultaat van zijn werk, het geloof van de uitgeroepen gemeente, niet te danken aan menselijke kracht en wijsheid maar in betoning van geest en kracht van God: die baande zich een weg door Paulus' zwakheid heen. ^{1Cor.2:4,5; 2Cor.12:9,10}

zondag 18 juli **Hebreeën 11:1**

'Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.'

Maar wat betekent dit nu precies in ons praktisch leven?

Daar geeft de Schrift geen exact antwoord op, omdat een leven uit geloof voor iedereen in de praktijk iets anders betekent. Zo leven wij bijvoorbeeld onder andere beloften dan de namen die in Hebreeën 11 worden genoemd, en leven wij onder andere omstandigheden.

De uitkomst van het leven uit geloof van degenen die in dit hoofdstuk genoemd worden, is ook zeer verschillend: van overwinning ^{vs.33-34} tot verdrukking en dood, ^{vs.36-38} en van dood tot opstanding uit de dood. ^{vs.35}

Waarom staan deze gelovigen en hun daden dan beschreven? Wat kunnen wij ervan leren? Zij zijn *voorbeelden*, doordat ze *in geloof* hun weg zijn gegaan en *uit geloof* hebben geleefd. Zij stonden op Gods beloften; [vergelijk Sarah:] '... daar zij Hem, Die het beloofd had, betrouwbaar achtte.' ^{vers 11}

maandag 19 juli **Kolossenzen 3:12**

'Doet dan aan, als Gods uitverkorenen, heiligen en geliefden: medelijdend mededogen, mildheid, ootmoedige gezindheid, zachtmoedigheid, geduld ...' ^[NCV]

God koos mensen uit in Christus, zoals in overeenstemming is met Zijn eigen voornemen en met de genade; en Hij koos (ook u en mij) al vóór eonische tijden! ^{2Tim.1:9} Deze 'uitgekozenen' zijn ook 'heiligen', wat wil zeggen: apart gezet voor dienstbetoon aan Hem; en ook 'geliefden'. God is immers rijk aan barmhartigheid vanwege Zijn onmetelijke liefde waarmee Hij ons lief heeft! ^{Ef.2:4} Door Zijn grote liefde zijn we dus uitgekozen, geheiligd en geliefd!

Daarom worden wij ook aangespoord om 'aan te doen': medelijdend mededogen ...

Dat woord 'mededogen' heeft met ons diepste innerlijk te maken; eigenlijk duidt het op je ingewanden. We zouden diepe innerlijke gevoelens, een diepe innerlijke bewogenheid, 'aandoen', en dat dan 'medelijdend'. Wij lijden méé met de ander die in nood of verdriet is. Jij mag troostend zijn naar anderen toe en bedacht op wat goed is voor die ander, en dat medelijdend, vanuit een diepste innerlijke bewogenheid. Net zoals God is naar ons toe, zo reflecteren wij Zijn liefde naar de mensen om ons heen!

dinsdag 20 juli **Kolossenzen 3:12**

'Doet dan aan, als Gods uitverkorenen, heiligen en geliefden: medelijdend mededogen, mildheid, ootmoedige gezindheid, zachtmoedigheid, geduld ...' ^[NCV]

Gisteren keken we naar 'medelijdend mededogen', om 'aan te doen'. Hierna wordt genoemd 'mildheid'. Mildheid heeft te maken met bruikbaar zijn.

Op diverse plaatsen in de Schrift komt mildheid voor in combinatie met geduld, net zoals ook hier. Mildheid en geduldig zijn horen beide bij de vrucht van Gods geest, die Hij in ons laat groeien. ^{Gal.5:22}

Naar de oude mens kan er een bijna bekrompen hardheid naar elkaar toe zijn. Maar mild zijn, de ander in genade aanzien, ruim zijn van binnen, dát is bruikbaar voor God.

Wie weet, mag u daarmee iemand laten ervaren, dat Gods liefde er ook nu voor hem of haar is. Wij letten bij anderen (en bij onszelf!) dus niet op fouten of gebreken, maar kijken in genade en in liefde! Die ander én ikzelf zijn immers geliefde zonen (m/v) van God ...

Dank U voor Uw grote genade, geduld, mildheid voor allen, Vader!

woensdag 21 juli **Romeinen 9:23, 24a**

'... en dat met het doel om de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen [vaten] van Zijn ontferming, die Hij van tevoren bereid heeft tot heerlijkheid? ²⁴ Hen heeft Hij ook geroepen ...' ^[HSV]

In verzen hiervoor liet Paulus Gods soevereiniteit zien: Hij is aan niemand verantwoordelijk voor Zijn daden verschuldigd. Hij is als de grote Pottenbakker Die uit een klomp klei

maakt wat Hem goeddukt.

Momenteel verdraagt God schepselen/mensen, die Zijn verontwaardiging oproepen met [in] veel geduld. ^{vs.22} Daarnaast echter roept God anderen om tot vaten van *barmhartigheid* [dat staat er in de grondtaal] te zijn. Waarom? Opdat zo de rijkdom van Zijn heerlijkheid over die 'vaten' bekend wordt! God laat zien, dat Hij in Zijn grote liefde ervoor kiest om zondaren te maken tot *vaten van barmhartigheid* en om hen (nu al) heerlijkheid te geven, om niet! Hij maakt dus de rijkdom van Zijn heerlijkheid over hen bekend. En daardoor zal Hij ook weer ogen en oren (van het hart) van anderen openen voor Zijn grote genade en liefde.

Hij roept vandaag ook ons, u en mij, als vat van barmhartigheid ...

donderdag 22 juli **2Thessalonicenzen 3:3**

'Maar betrouwbaar is de Heer, Die jullie zal bevestigen en bewaken voor [vanaf] de boze.' ^[NCV]

Het woord 'betrouwbaar' wordt ook wel vertaald met 'gelovig'. In de Griekse taal is 'ge-loof' en 'trouw' namelijk één en hetzelfde woord. In dit stukje vraagt Paulus om gebed, onder andere om 'geborgen' te worden van onbehoorlijke en boze mensen, want *'niet van allen is het geloof'* ^{vs.2;} en meteen zegt Paulus dan: **'Betrouwbaar echter is de Heer ...'** Hij is volkomen geloofwaardig, betrouwbaar. Hij zal ons stevig maken/vast doen staan [bevestigen], én Hij bewaakt ons, weg van het/de boze. Zijn betrouwbaarheid staat zo lijnrecht tegenover de oude mens(heid), die het boze doet.

Wat kostbaar, dat Hij ons roept, ons gerechtvaardigd heeft en ook bewaakt, zodat wij veilig en vast staan tegenover alles wat boosheid is!

Dank U voor Uw liefde en betrouwbaarheid, Heer!

vrijdag 23 juli **1 Corinthiërs 10:13**

'Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.' ^[HSV]

Gisteren lazen we, dat Paulus (die diverse keren met de dood bedreigd werd en ook vervolgd werd) broeders vroeg om voor hem (en zijn medewerkers) te bidden.

Ook hier lezen we, dat er menselijke aanvechtingen op ons pad komen. Maar God is zo trouw, dat Hij niets toelaat boven ons kunnen. Immers Hij geeft uitkomst, niet om onder verzoeken vandaan weg te vluchten, maar om onder zware omstandigheden te blijven staan, om deze te kunnen dragen. Daarvoor ontbreekt onszelf de kracht, maar juist in onze zwakte openbaart God *Zijn kracht*. Ja, ons zal van alles (menselijks) overkomen. Maar Zijn wegen zijn onnaspeurlijk. Want God, Die ieder Zijn plaats toewijst, laat uiteindelijk alles samenwerken tot het goede voor hen die Hij geroepen heeft. ^{Rom.8:28}

Daarom: Hij is betrouwbaar; Hij zal kracht geven om moeiten/lijden te doorstaan, hoe zwaar of benauwd het ook is voor ons!

zaterdag 24 juli **Genesis 45:8**

'Nu dan, niet jullie [broers] hebben mij [Jozef] hiernaartoe [Egypte] gestuurd, maar God. Hij heeft mij aangesteld ...'

De geschiedenis van Jozef is bijzonder. Eerst werd hij onschuldig door zijn broers verkocht naar Egypte. ^{Gen.37:18-28} Daarna werd hij in het huis van Potifar, een hoveling van farao, aangesteld over zijn huishouding. Na valse beschuldigingen werd Jozef vervolgens opgesloten in de gevangenis waar de *gevangenen van de koning* waren. ^{Gen.39:7-20} Twee gevangenen daar droomden en God gaf Jozef de juiste uitleg daarvan. Zo komt Jozef twee jaren later bij farao 'in beeld' om ook zijn dromen te verklaren. Na vele jaren van moeite en lijden, werd Jozef dus uiteindelijk onderkoning van Egypte en redder uit de komende hongersnood. Ook redde hij zijn broers, die hem niet herkenden.

Jozef bleef staande onder alle moeite en erkende dat dit *Gods weg* was, om hem naar Egypte te brengen en aan te stellen als heerser en als redder!

Ons leven is natuurlijk niet te vergelijken met dat van Jozef. Maar toch zijn ook onze we-

gen in de hand van diezelfde God! Uiteindelijk geeft Hij ook ons (dikwijls door lijden heen) Zijn redding en maakt Hij ons gereed tot heerlijkheid, zodat niets ons nog kan scheiden van de liefde van Christus!

zondag 25 juli **Titus 2:10**

'Slaven zouden (...) alle goede trouw bewijzen, om de leer van God, onze Heiland, in alles tot sieraad te strekken.'

In wat eerdere stukjes kwam Gods betrouwbaarheid naar voren. De apostel Paulus nu noemt, naast zichzelf, ook medewerkers als voorbeeld van betrouwbaarheid: Tychikus, tweemaal; ^{Ef.6:21; Kol.4:7} Epafraas, ^{Kol.1:7} Onesimus; ^{Kol.4:9} en ook indirect is Lydia genoemd als betrouwbaar voor de Heer. ^{Hand.16:15} Hier nu, in Titus 2:10, staat het erbij horende woord geloof/trouw. Van slaven is de juiste houding er één van goede trouw betonen. Waarom?

Goede trouw/geloof versiert de onderwijzing of leer van God, onze Redder. Het is een voorrecht om zo tot sieraad van die leer te mogen zijn. Dat geldt net zo voor ons die slaven zijn van Christus. En die onderwijzing leert genade, verzoening en vrede. Trouw en geloof maken daarom Zijn grote liefde en redding zichtbaar! Ook wij zijn tot sieraad!

maandag 26 juli **Efeziërs 4:1-6** ^[NCV]

¹ Ik spreek jullie dan aan, ík, de gebondene in de Heer, te wandelen de roeping waardig waarmee jullie geroepen werden, ² met alle ootmoedige gezindheid en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde, ³ je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede: ⁴ één lichaam en één geest, zoals jullie ook geroepen werden in één verwachting van jullie roeping; ⁵ één Heer, één geloof, één doop, ⁶ één God en Vader van allen, Die is over allen en door allen en in allen.

Dit tekstgedeelte is het onderwerp voor de komende dagen van deze week.

'Ik spreek jullie dan aan, ík, de gebondene in de Heer, te wandelen de roeping waardig waarmee jullie geroepen werden ...'

Het is al een heel bijzondere gebeurtenis, dat de apostel zegt dat wij 'geroepenen' zijn. Er zijn veel gelovigen die hierover geen zekerheid hebben. Het Bijbelse feit dat roeping niet afhankelijk is van ónze daden, maar van Gods handelwijze met ons, is blijkbaar niet herkend. Dat merk je weleens in gesprekken met medegelovigen, die er bijvoorbeeld van overtuigd zijn, dat je goede werken **moet** doen om geroepen te worden of te zijn. De Bijbel maakt ons juist bekend, dat 'goede werken', niet door onszelf kunnen worden gedaan. Mensen, ook gelovige mensen, denken nog weleens volgens menselijke logica of tradities. Dan wordt heel vaak Gods 'logica' omgedraaid. Goede werken doen om te 'verdiennen' dat God je roept, is een *menselijke* logica.

Geroepen worden of geroepen zijn, zodat God door jou heen goede werken uitwerkt, is de geweldige genade die God ons geeft, gratis! 'Gratis' is niet hetzelfde als goedkoop. Zijn Zoon volbracht het allergrootste goede werk om voor ons te sterven. Dat is de enige basis van onze roeping. Daarom is het ook de enige mogelijkheid om 'goede werken te doen', die God in ons bewerkt. *'Hij is het die in ons, zowel het willen als het werken bewerkt, voor Zijn welbehagen.'* ^{Fil.2:13}

dinsdag 27 juli **Efeziërs 4:2**

'... met alle ootmoedige gezindheid en zachtmoedigheid, met geduld elkaar verdragend in liefde ...'
Hoe ziet de wandel, het gedrag, van een gelovige er eigenlijk uit?

In vers 2 en 3 wordt hier iets over gezegd. De begrippen 'ootmoedige gezindheid, zachtmoedigheid, geduld, liefde en vrede' zijn een aantal kenmerken die de apostel ons schildert. Het lijken wel woorden die ons aan mooie zachte pasteltinten doen denken, kleuren die in de natuur tevoorschijn komen tijdens een zonsondergang bij heldere hemel, zoals lichtblauw, roze, zacht oranje, lichtgeel, zachtgrijs, wit en zo meer. Het is gedrag dat tevoorschijn komt als vrucht van ons geloof. Het is de vrucht van de geest. Zie ook Galaten 5:22, waar onder meer liefde, vrede, geduld, zachtmoedigheid en geloof genoemd worden. Zo deed Christus Gods wil: Hij verootmoedigt Zichzelf, om gehoorzaam te worden tot aan de dood, ja, de dood van het kruis. Werkelijke ootmoedigheid, bemoedigt elkaar en deelt eensgezindheid met elkaar, waarvan de apostel zei: *'Maakt mijn vreugde compleet.'* ^{Fil.2:2-4}

woensdag 28 juli **Efeziërs 4:3**

'... je beijverend de eenheid van de geest te bewaren in de band van de vrede ...'

De ootmoedige houding waar gisteren iets van werd gezegd, brengt eensgezindheid voort - *dezelfde liefde hebbend, één van ziel, op één ding gezind.* ^{Fil.2:2} Christus Jezus wordt door de apostel Paulus hierin als lichtend voorbeeld genoemd in de brief aan de Filippenzen. ^{Fil.2:5-8}

De band van de vrede is ons gegeven. Dat gaat samen met de bediening van de verzoening, die God in ons heeft geplaatst. ^{2Cor.5:19} Dat is een van Gods geschenken in genade aan ons.

We zouden de éénheid *bewaren*. ^{vs.3} De apostel geeft zelfs aan dat we ons zouden *beijveren* om deze te bewaren. Het kost blijkbaar soms wat moeite, het gebeurt niet vanzelf. Toch hebben we daarvoor de kracht ontvangen. ^{Ef.3:16} Nukkig of afstandelijk of zelfs vijandig gedrag kost niet zoveel moeite. Kijk maar in de wereld om ons heen. Eenheid van de geest bewaren, dat is het gevolg van Gods geschenk van verzoening in ons; een onderlinge verbondenheid in vrede.

donderdag 29 juli **Efeziërs 4:4**

'... één lichaam en één geest, zoals jullie ook geroepen werden in één verwachting van jullie roeping ...'

In de volgende verzen ^{vs.4-6} wordt de inhoud van die éénheid naar voren gebracht. Daar kunnen wij wel een aantal keren over nadenken. Eén lichaam en één geest noemt Paulus hier. Een stukje verderop ^{vs.12} spreekt hij over de opbouw van het 'lichaam van Christus', om te komen tot de eenheid van het geloof. Dat zou heel goed te maken kunnen hebben met wat hij in dit stukje zegt.

Hij begint met 'één lichaam'. Dat wijst direct in de richting van het grote, drievoudige geheim dat in deze brief wordt onthuld. ^{Ef.3:6} Het gezamenlijk-lichaam is een van die drie facetten. Weer komt het begrip *geroepen worden* naar voren. Het woordje gezamenlijk in relatie tot dit éne lichaam wijst op de eenheid die wij hebben ontvangen en zouden bewaren. Het gaat hier niet om een fysiek lichaam dat van materie is gemaakt, zoals dat van Adam; dit lichaam bestaat uit geroepen gelovigen voor deze tijd. Aan de apostel is dit geheim bekendgemaakt, ^{Ef.3:5} en hij maakt het weer aan ons bekend.

Deze groep gelovigen is niet de enige groep van gelovigen. Er is nog een groep, met een ander evangelie, dat voor hen geldt. Het evangelie van de besnijdenis wordt dat genoemd. Dat zijn Joodse gelovigen. Met een eigen verwachting.

Daarover morgen meer.

vrijdag 30 juli **Efeziërs 4:4**

'... [één lichaam] en één geest, zoals jullie ook geroepen werden in één verwachting van jullie roeping ...'

Gisteren overdachten we de betekenis van 'één lichaam'. Zullen we nu eens kijken wat de woorden: *één geest en één verwachting* ons duidelijk willen maken?

Net zoals het 'lichaam van Christus' niet uit materie bestaat, maar een beeldspraak is, zo gaat de betekenis van 'één geest' hierop door. De vorming van Adam is een voorbeeld.

Adams lichaam werd gemaakt uit materie van de aardbodem. De mens had nog geen leven, alhoewel zijn lichaam compleet gevormd was. We lezen in Genesis 2, dat God hem *de adem van de geest van leven* in zijn neus blies. Toen pas kon hij al de functies van zijn lichaam gebruiken, die God hem gegeven had. Hij ontving kracht, leven en verstand. Hij kon allerlei dingen ineens waarnemen met zijn zintuigen.

Wanneer we dit als voorbeeld nemen voor de beeldspraak van 'het lichaam' van Christus, dan kunnen we dit overzetten naar 'de nieuwe mens'. Zoals God eerst een lichaam vormde bij Adam en hem later leven in blies, zo ontvangen ook alle gelovigen, de leden van dit 'lichaam' van Christus, Gods geest, waarmee wij ook verzegeld zijn. Dan pas kunnen wij ook de dingen van God waarnemen, die anders niet mogelijk zijn. ^{1Cor.2:12} (Zie ook studie Engelse UR, nr. 47, blz. 107)

zaterdag 31 juli **Efeziërs 4:4**

'... [één lichaam en één geest], zoals jullie ook geroepen werden in één verwachting van jullie roeping ...'

De gelovigen die geroepen zijn als leden van het lichaam van Christus, ontvingen ook één verwachting.

Zoals de gelovigen uit Israël de verwachting hebben van een koninkrijk op aarde, zo hebben de gelovigen die leden van het lichaam van Christus zijn, de verwachting van een koninkrijk te midden van de hemelsen. 'Zoals de Hemelse is, zo zijn ook de hemelsen.'

^{1Cor.15:48-49} Vlees en bloed kunnen geen deel uit maken van dit koninkrijk van God. ^{1Cor.15:50}

Het heeft alles te maken met onze verwachting, en met onze roeping: Israël de aardse roeping; de leden van het lichaam van Christus de hemelse roeping. Wij kunnen slechts één verwachting hebben, niet meerdere verwachtingen die van hemels weer aards worden of andersom. God heeft scheiding gemaakt tussen de hemelen en de aarde. In Christus wordt alles ten top gebracht, zowel wat in de hemelen als wat op de aarde is. ^{Ef.1:10} Wanneer alles voltooid is, zal die scheiding opgeheven worden, wanneer God zal zijn alles in allen.